

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1159/2025
30.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Дијане Јанковић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против здравља људи из члана 259. став 2. у вези члана 251. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА - адвоката Миодрага Рашића и Желимира Чабрила, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду К.бр.74/19-Кв.бр.2612/24 од 27.03.2025.године и Апелационог суда у Београду Кж2 1490/25 од 23.07.2025.године, у седници већа одржаној дана 30.10.2025. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА - адвоката Миодрага Рашића и Желимира Чабрила, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду К.бр.74/19-Кв.бр.2612/24 од 27.03.2025.године и Апелационог суда у Београду Кж2 1490/25 од 23.07.2025.године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду К.бр.74/19-Кв.бр.2612/24 од 27.03.2025.године одбачен је захтев за понављање кривичног поступка бранилаца осуђеног АА, адвоката Мидрага Рашића и Светланае Белопавловић-Чубрило од 17.06.2024.године и допуна предметног захтева од 24.06.2024.године, завршеног пресудом Вишег суда у Београду К.бр.74/19 од 23.04.2021.године, која је преиначена пресудом Апелационог суда у Београду Кж3 бр. 3/24 од 24.04.2024.године.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2 1490/25 од 23.07.2025.године одбијена је као неоснована жалба бранилаца осуђеног АА, адвоката Миодрага Рашића и Желимира Чабрила, изјављена против решења Вишег суда у Београду К.бр.74/19-Кв.бр.2612/24 од 27.03.2025.године.

Против наведених правоснажних решења, захтев за заштиту законитости су поднели браниоци окривљеног АА - адвокати Миодраг Рашић и Желимир Чабрило, због повреде закона из члана 473. став 1. тачка 6) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијана решења и да се у смислу члана 477. ЗКП наложи мериторно одлучивање о захтеву за понављање кривичног поступка или да укине наведена решења и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА - адвоката Миодрага Рашића и Желимира Чабрила, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74., из члана 438. став 1. тач. 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. ст. 3. и 4. ЗКП.

Браниоци окривљеног АА - адвокати Миодраг Рашић и Желимир Чабрило у захтеву за заштиту законитости полемишући са чињеничним стањем утврђеним у правноснажним пресудама оспоравају правилност закључивања нижестепених судова приликом одлучивања о захтеву за понављање кривичног поступка. С тим у вези браниоци окривљеног истичу неправилно тумачење одредбе члана 473. став 1. тачка б) ЗКП од стране нижестепених судова, навођењем у решењима да чињенице и докази наведени у захтеву и допуни захтева за понављање поступка, не представљају нове чињенице и нове доказе, иако се ради о јавним и службеним исправама које нису изведене као доказ у досадашњем току поступка нити су биле предлагане као доказ. Поред тога, нижестепени судови су заузели потпуно неоснован став да неизвођење предложених доказа представља пропуст одбране а не суда, из разлога што Законом о кривичном поступку није предвиђен преклузивни рок за предлагање доказа нити „одговорност“ уколико неки доказ није предложен.

Како из изнетих навода произилази да браниоци окривљеног указују да је правноснажним решењима учињена повреда одредбе члана 473. став 1. тачка б) ЗКП и полемишу са разлозима изнетим у побијаним решењима и оценом суда због чега предложени докази нису подобни да доведу до понављања кривичног поступка у конкретном случају, износећи сопствену оцену подобности истакнутих доказа, а што у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца, Врховни суд је захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА - адвоката Миодрага Рашића и Желимира Чабрила, оценио као недозвољен.

Са свега изложеног, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци решења.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић